



Resolució OAC/DIR/0179/2026 relativa a la sol·licitud d'accés a la informació pública núm. 65/2025



Antecedents

1. En data 19.12.2025 va tenir entrada a l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, OAC) una sol·licitud d'accés a la informació pública (Reg. E- 009012/2025) que va rebre com a referència SAIP núm. 65/2025. L'objecte de la sol·licitud era l'accés a una còpia de les denúncies presentades davant l'Oficina Antifrau de Catalunya i que estarien relacionades amb la persona sol·licitant, i l'afectarien personalment.
2. La persona sol·licitant no motiva la seva sol·licitud.

Fonaments Jurídics

Primer. Subjecció a la Llei de transparència

D'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya (en endavant, LOAC), l'OAC és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La Institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'OAC actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

Quant a l'aplicació a l'OAC de la normativa sobre transparència, accés a la informació pública i bon govern, d'acord amb l'article 3.1 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, l'OAC es podria assimilar al concepte d'entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per la llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat.

En conseqüència, i atès el que disposa l'apartat f) de l'art. 2, l'OAC té, als sols efectes de l'esmentada Llei, la consideració d'administració pública i, per tant, resta plenament subjecta a les disposicions de la Llei quant a transparència i a dret d'accés a la informació pública.

Segon. Admissibilitat

2.1 L'article 2 b) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, defineix la informació pública com «la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei», concepte que es complementa amb la previsió de l'apartat primer de l'article 19 relativa a la indiferència pel que fa a la forma o suport d'elaboració o conservació. L'art. 53 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, concreta aquest concepte legal en el sentit que la informació pública inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen o poden legítimament exigir a terceres persones, com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.

2.2. Un cop analitzada la sol·licitud presentada, es considera que la documentació que conforma l'objecte de la sol·licitud s'encabeix en el concepte legal d'informació pública i que no hi concorre cap dels motius expressats en l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

Tercer. Previsions normatives d'aplicació. Limitacions aplicables

En el cas objecte d'aquesta Resolució, l'accés a la informació pública pretès per la persona sol·licitant té per objecte una còpia de les denúncies presentades davant l'Oficina relacionades amb la seva persona, i en les quals tindria la condició d'afectada.

Per resoldre sobre aquesta pretensió caldrà tenir en compte les previsions normatives següents (i les que hi concorden):

- Quant a l'específica normativa aplicable a l'OAC, l'article 18.1 de la LOAC determina que les actuacions de l'OAC s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat

investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions.

- Les previsions de l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, que preveu que les sol·licituds d'accés relatives a la informació pública han de ser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud.
- També caldrà tenir en compte les previsions de la Directiva europea 2019/1937, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2019, de protecció de les persones que informin sobre infraccions del Dret de la Unió i de la Llei 2/2023, de 20 de febrer, que la transposa, i que preveuen la protecció de les persones denunciants, i especialment de la seva identitat, perquè puguin aportar amb total confidencialitat la informació de què disposen a les autoritats competents, però també la de les persones afectades, enteses com a persones afectades, en els termes de la Directiva esmentada, les persones físiques o jurídiques a les quals es faci referència a la denúncia o revelació pública com les persones a les quals s'atribueix la infracció o amb les quals s'associa la infracció. Aquesta normativa també regula el tràmit d'admissió de les comunicacions presentades davant les autoritats competents.
- Finalment, cal fer esment a la Instrucció de l'Oficina Antifrau de Catalunya, relativa a la recepció, tramitació, i resolució de les denúncies o comunicacions formulades davant de l'Oficina Antifrau de Catalunya, de 13 de setembre (Instrucció núm. 2/2023).

Quart. Qüestió prèvia a la resolució de la sol·licitud d'accés a la informació pública

4.1. Al marge de recordar la limitació prevista a l'art. 23 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, quant a la denegació de l'accés a la informació relativa a la presumpta comissió d'infraccions, abans de resoldre la sol·licitud d'accés a la informació pública cal posar en relleu que la Llei 2/2023, de 20 de febrer, ha configurat una sèrie de principis de protecció de la identitat de les persones denunciants i afectades per les actuacions iniciades d'ofici com a conseqüència d'una denúncia sobre les informacions que s'encabeixin dins el seu àmbit objectiu d'aplicació.

Específicament, ha configurat una sèrie de limitacions, entre les quals la d'excloure l'accés a la denúncia per part de les persones afectades (i/o qualsevol tercera persona). Així, l'art. 19.2 preveu el següent:

«En cap cas no s'ha de comunicar als subjectes afectats la identitat de l'informant ni s'ha de donar accés a la comunicació. Durant la instrucció s'ha de donar notícia de la comunicació amb una relació de fets succinta a l'investigat. Aquesta informació es pot efectuar en el tràmit d'audiència si es considera que la seva aportació amb anterioritat pot facilitar l'ocultació, la destrucció o l'alteració de les proves.»

Al marge d'aquesta previsió, la Llei esmentada estableix en diversos preceptes la necessitat de protecció de la identitat de les persones denunciants i afectades per les denúncies presentades a l'empara de la Norma (entre d'altres, art. 33.1 de la Llei 2/2023).

Cinquè. Ponderació dels interessos en joc i aplicació, si escau, dels límits a l'accés a la informació pública

5.1. Quant a la informació sol·licitada, la ponderació dels interessos en joc i aplicació, si escau, de les limitacions que puguin ser aplicables al dret d'accés, comporta dur a terme un doble test consistent en la valoració del risc de perjudici per a algun dels interessos o béns jurídics protegits per les limitacions legals i, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

5.2. La persona sol·licitant demana accedir a la còpia de les denúncies relacionades amb la seva persona en les quals tindria la condició de persona afectada (l'afectarien personalment).

Com s'ha dit, l'accés al contingut de les denúncies es troba protegit per la limitació prevista a l'art. 19.2 de la Llei 2/2023, de 20 de febrer.

Escau, doncs, denegar l'accés a la informació sol·licitada en aquest punt.

5.3. Tanmateix, escau informar la persona sol·licitant del següent:

- En el marc del procediment que s'inicia d'ofici com a conseqüència de la recepció d'una denúncia, l'Oficina pot, entre d'altres:
 - Trametre la denúncia a l'ens competent per a la seva tramitació (art. 18.2 d) de la Llei 2/2023, de 20 de febrer) o bé
 - Iniciar unes actuacions prèvies de versemblança i, eventualment, unes posteriors actuacions d'investigació.

- En el segon cas, és a dir, si es tramiten unes actuacions en el canal extern en els termes de la Llei 2/2023, de 20 de febrer o actuacions d'investigació posteriors en el marc de la Llei 14/2008, de 5 de novembre, si hi ha una o diverses persones afectades, se'ls confereix un tràmit d'audiència perquè puguin formular les al·legacions corresponents (cfr. art. 19.2 de la Llei 2/2023 i art. 18.3 de la Llei 14/2008, de 5 de novembre).

Per tant, en el cas de la persona sol·licitant d'informació pública, si l'Oficina tramités unes actuacions en les quals se la considerés com a persona afectada, rebria la comunicació corresponent, prevista normativament, prèviament a l'emissió de l'informe de l'Oficina.

- En el primer cas, és a dir que l'Oficina derivés la denúncia a un altre ens competent per iniciar actuacions, si escaigués, la persona afectada rebria les comunicacions previstes en la normativa d'aplicació al concret procediment que tramités, en el seu cas, aquell altre ens al qual es va derivar la denúncia.

Quant a la tramesa de la denúncia a un altre ens competent, al marge de la previsió continguda a la Llei 2/2023, de 20 de febrer a què s'ha fet esment, l'art. 9 de la Instrucció 2/2023 de l'Oficina Antifrau de Catalunya estableix que han de ser trameses a l'autoritat, entitat o organisme competent les denúncies quan, entre d'altres supòsits, els fets concrets denunciats no siguin subsumibles en l'àmbit d'actuació funcional o objectiu de l'Oficina. Els supòsits en els quals escaigui dur a terme aquesta tramesa han de ser aplicats pel personal de l'Oficina en atenció a les circumstàncies de cada cas concret, i amb l'adequació dels criteris establerts a la Instrucció esmentada, d'acord amb la casuística específica de cada supòsit de fet.

Sisè. Condicions de reutilització

Quant a les condicions de reutilització de la informació que es lliura, es pot reutilitzar per a qualsevol objectiu lícit d'acord amb la previsió de l'art. 16.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, sempre que no se n'alteri el contingut ni es desnaturalitzi el sentit de la informació.

La informació constitueix un bé públic i aquesta no pot ser divulgada, reproduïda o utilitzada amb finalitats que puguin generar un perjudici, ja sigui en contra de la normativa de protecció de dades, dels drets de propietat intel·lectual o industrial, o dels mateixos serveis, béns i valors públics.

Per tot això,

Resolc:

1. Denegar l'accés a la informació sol·licitada d'acord amb els raonaments jurídics que consten en aquesta Resolució.
2. Notificar aquesta Resolució a la persona sol·licitant.
3. Fer pública aquesta Resolució en el web institucional, una vegada que hagi estat comunicada a la persona sol·licitant, prèvia dissociació de les dades personals.
4. Fer avinent a la persona interessada que contra aquesta Resolució, que exhaureix la via administrativa, pot interposar recurs potestatiu de reposició davant del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la notificació d'aquesta Resolució (art. 38 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre i art. 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre), o bé reclamació davant [de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública](#) en el termini d'un mes comptador des de l'endemà de la notificació de la Resolució (art. 39 i 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre), o bé directament un recurs contenciós administratiu davant dels jutjats contenciosos administratius de Barcelona, en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà de la notificació esmentada (articles 8.3, 25, 46 i concordants de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa).

Oficina Antifrau de Catalunya, a la data de la signatura


Josep Tomàs
Salàs Darrocha
Director

Date:
2026.01.29
13:49:51
+01'00'